

4.2.1. „Fraktálne“ usporiadanie hospodárskych subjektov globálnej ekonomiky

Tomuto procesu decentralizácie, alebo naprojektovania rovnakých činností všade tam, kde existuje daná prevádzka nadnárodnej spoločnosti vo formálnej samostatnosti od „materskej“ kapitálovej spoločnosti, sa hovorí „**fraktálne usporiadanie**“,

podľa matematického modelu a grafického znázornenia *fraktálu*, teda matematicky vypočítateľného obrazca znázorňujúceho donekonečna ten istý vzor či už po organizačnej štruktúre smerom „dolu“ alebo „hore“⁽⁷⁸⁾ vid' obr.1.1.

Fraktálne usporiadaná firma už nepotrebuje formálne riadenie od „materskej“, stačí, ak je spriahnutá vlastnícky kapitálovo a strategickým riadením povedzme cez audity a finančné toky s danou finančnou korporáciou. Nevyžaduje sa ani len príslušnosť ku značke či ku nejakému aspoň formálnemu domicilu – sídlu materskej firmy.

Takto sa vlastne mohli šíriť „schránkové firmy“ s formálnou fiktívnou kanceláriou niekde v daňových rajoch a tak sa vyhli nutnosti registrovať sa v hraniciach národného štátu.

Je reálny predpoklad, že limity globálnej ekonomiky sa naplnili práve tým, že nadnárodné korporácie a subjekty operujúce na globalizovanom trhu ***dospeli do štádia celoglobálneho nasýtenia svojho usporiadania a spúšťajú fraktalizáciu svojich činností až dolu na miestnu prevádzku***⁽⁷⁹⁾.

Ponechajme bokom, čo s tým môžu robiť národné štáty, ktoré takto prichádzajú cez „čierne diery“ o podstatnú časť príjmov z podnikania takýchto „fraktálov“ a vlastne nemajú ani len dosah na ich kontrolu. S týmto problémom nech sa vysporiadajú súčasní financi a vlády. ***Ekonomika po kapitalizme vie „čierne diery“ zaplatať.***

Z hľadiska vlastníctva a organizácie týchto firiem a produkcie v nich je však oveľa zaujímavejšie, ***ako sa dajú tieto fraktálové firmy jednoducho transformovať zo súkromného vlastníctva na celospoločenské v jednotlivých štátoch, či regiónoch, alebo v obciach.***

Nebude to nič fenomenálne jednoduchšie, ako pri transformácii súkromného kapitálu na verejný začať priamo najvyšším vedením nadnárodných spoločností, zachovať ten trend fraktalizácie a doplniť potrebné prevádzky na štátnej, regionálnej až na miestnu úroveň tak, aby boli prevádzkami pokryté všetky územia a došlo k možnosti ***decentralizovať*** pôvodne ***súkromný majetok*** nadnárodnej spoločnosti pri súčasnom zachovaní danej organizačnej jednotky v jednotlivom štáte, v regióne, ba až na miestnej úrovni.

Jednoduchosť je vždy neuveriteľná: Namiesto celého ťažkopádneho procesu transformácie, rozpredaja, likvidácie a znovuzakladania, sa v prípade ukončenia činnosti nadnárodnej

finančnej globálnej korporácie jednoducho dostanú ich majetkové účasti, teda podniky, závody a prevádzky v každej jednotlivej krajine pod správu štátu, ba ak to bude vhodné, až pod správu národného majetku.

Opäť tu neriešme spôsob finančnej transformácie, či „odškodnenia“ alebo „kompenzácie“ za vlastníctvo. Na škále možných opatrení to môžu byť buď rozdávané kupóny bývalým akcionárom (voučery tak ako pri kupónovej privatizácii po 1990 „rozdané ľudu“ za tisícku Kčs), prípadne ponechanie majetku vo forme neproduktívneho bohatstva (ale právne zoštátnenie kapitálového vlastníctva,) alebo až na druhej strane trestné stíhania za krádež majetku z privatizácie v strednej a východnej Európe. Veľa nových produkčných kapacít možno odškodniť jednorazovo – ale to je záležitosť danej vlády a parlamentu krajiny.

Veď koľko výrobných kapacít vzniklo čo len na Slovensku po roku 1993 na zelených lúkach a v priemyselných zónach a pritom sa dnes prakticky okrem „ťažby lacnej pracovnej sily“ a „zvyšovania exportu krajiny, či HDP“ ničím nepodieľajú na rozvoji regiónu či miesta, kde sú umiestnené? Obzvlášť ak začnú používať dovoz pracovnej sily zo zahraničia.

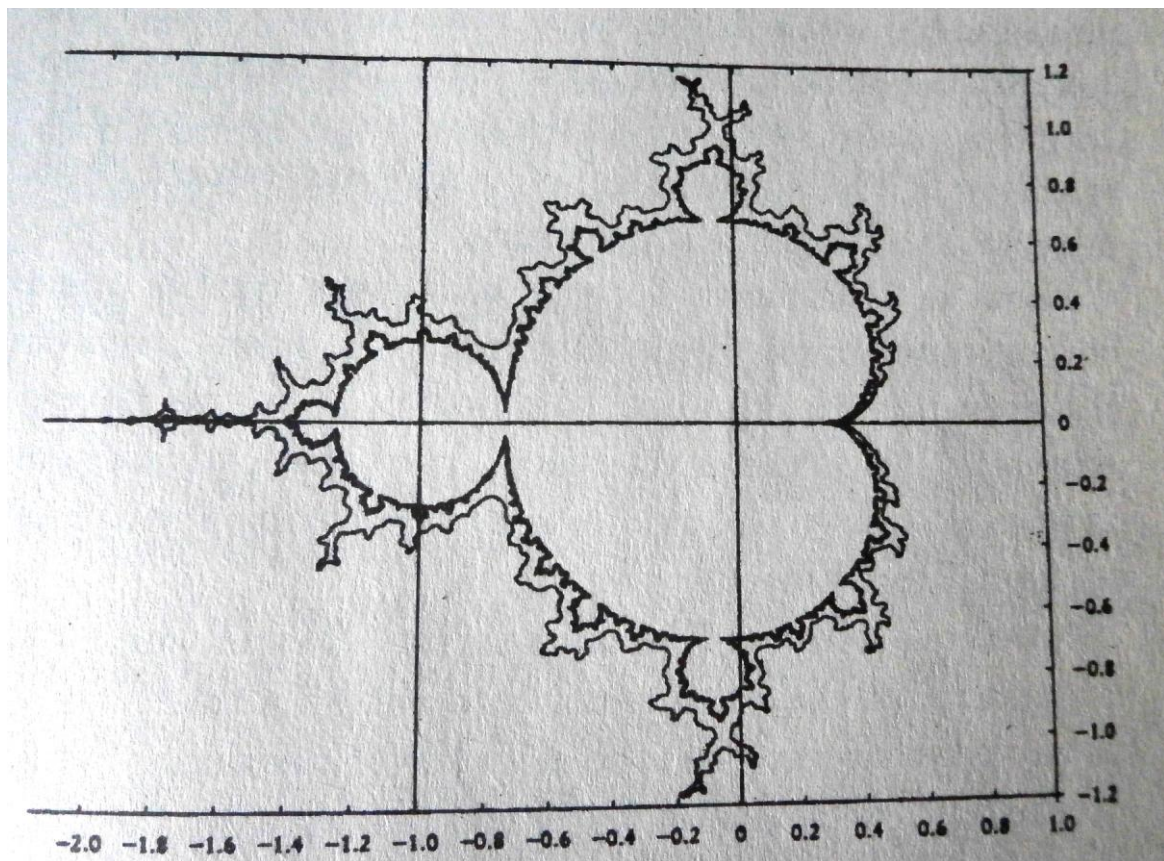
Azda ešte zostáva v ľuďoch *národohospodársku pamäť* a ak nie, tak budeme mať rozumných hospodárov, ktorí budú vedieť, **že národohospodársky komplex Slovenska i pri tej otvorenosti môže budovať vlastné okruhy produkcie pre domácu spotrebu, a neskôr i pre zahraničný obchod.**

Tam, kde ešte nebude existovať potrebná výroba, treba doplniť sieť prevádzok a výrobných jednotiek a dosiahnuť tak prepojenie celej krajiny, celých kontinentov, hustou a podľa potrieb regiónov i štátov rovnomerne rozloženou sieťou prevádzok, a to bez nutnosti zlikvidovať najprv organizačne štruktúru nadnárodnej korporácie a potom práce budovať jednotlivé podniky a výrobu odznovu. Okrem iného sa tým v krátkom čase môže zlikvidovať štruktúrna nerovnomernosť a zaostávanie mnohých regiónov, dokonca štátov, ak nie celého kontinentu.

odkazy

(78),(79) *Svet v bode obratu, zborník, stať PZV Otázky ekonomického modelovania, 2.2. Modely na úrovni regiónu, štátu, str.135,*

obrázok fraktálu Mandelbrotova množina (1.1)

Všetky ďalšie „jednotky“ smerom dolu i hore sú na vlas rovnaké